

OBERDRAUBURG – 16 T/M 23 JULI 2022

15 OP 16 JULI HEENREIS – DOOR JOHN

Vrijdag 15 juli was het dan zo ver. De heenreis naar Oberdrauburg om heerlijk door Oostenrijk, Italië en Slovenië te toeren. In de dagen voorafgaand aan het vertrek de Tuono gecontroleerd, gewassen, gepoetst, ketting ingevet etc. Thuis spulletjes verzamelt. Ik ga samen met Ferry en we plaatsen de 2 Tuono's achter op mijn trailer. Het gevolg is wel dat je veel (te) meeneemt: Lederen pak, textiel pak, meerdere handschoenen, colletjes, etc. Het gevolg is een volle kofferbak van de Superb en deze meet toch 630 liter!

's Middags had ik lekker geslapen, zodat ik de nacht fit kon doorrijden naar Oberdrauburg. Rond 20:30 uur was ik bij Ferry, deze woont vlak bij mij. We hebben zijn Tuono op de trailer gezet en de spullen van Ferry in de kofferbak gedaan. En ja, hij had ook meer bij zich dan normaal! Vervolgens een bak koffie genomen en rond 21:30 uur zijn we gaan rijden.

Bij de grens de Superb nog even vol met diesel gegooid, handig zo'n tankpas, zodat we in 1x naar Oostenrijk kunnen rijden. Dit ging overigens gemakkelijk want bij aankomst had ik nog een kwart tank over. De reis ging voorspoedig vanaf Oberhausen, op de bekende wegwerkzaamheden na, die wat tijd kosten. Na een uur of 3 gestopt bij een parkeerplaats om koffie te drinken. Helaas vol... en de volgende ook! Bij de 3^e was wel plaats. Vervolgens een kop koffie gedronken en een plasje gedaan. Bij de volgende stops was er gelukkig wel voldoende plek. Gedurende de reis lekker met Ferry over van alles en nog wat gebabbeld. En ja, niet alleen vrouwen kunnen goed ouwe....

We reden op mijn navigatie, maar Ferry had ook Google Maps op zijn telefoon aangezet. Er zaten nog al wat verschillen in de route, o.a. qua afstand. Op een gegeven moment 100 km! Uiteindelijk kwamen beiden toch op dezelfde eindtijd e.d. uit waarbij we de navigatie van de Skoda hebben aangehouden. Richting Salzburg werd het stroperig en op een gegeven moment een dikke file. Reden: 5 auto's die op elkaar waren gebotst. Geen fraai gezicht. De Ford Focus had nu een heel ander model dan de ontwerper ooit had bedacht! Na de deze file en een tussenstop dirigeerde de navigatie ons van de snelweg af naar een B-weg om een grote file te ontwijken. Dit werkte prima.

Vervolgens de snelweg weer op en het laatste stuk naar Oberdrauburg was weer over een B-weg, waar je alvast aan de slingerende wegen kunt wennen. Rond 14:00 uur waren wij bij Gasthof Post. De naam Post is qua naam de Jans(s)e(n) van Nederland. Het is een erg leuk pittoresk hotel midden in het centrum. Vervolgens de motoren afgeladen en in de garage geparkeerd, de aanhanger in het weiland naast de garage en de auto op de parkeerplaats. Bert, onze reisleader, had al voor ons ingecheckt dus Ferry en ik konden meteen kwartier maken.

Hierna lekker naar het terras gegaan om wat te drinken. In de loop van de middag druppelde iedereen binnen. Dennis was de laatste om 21:30 uur. Vervolgens redelijk op tijd naar bed gegaan, immers de hele nacht doorgereden. De volgende moet ik nl fit zijn voor een rondje Italië, nog niet wetende dat de Tuono kuren zou gaan geven!

17 JULI RONDJE ITALIË – DOOR FERRY

Na aankomst in onze residentie Gasthof Post voor de komende week in Oberdrauburg gisteren, was het vandaag tijd voor de eerste rit van deze week.

Na heerlijk geslapen te hebben, na een nacht te hebben overgeslagen vanwege de heenreis, om 08:00 uur met de hele groep ontbeten en om 09:00 uur was het tijd voor de eerste rit door Italië. Vandaag samen met John, Gerrit en Mathijs op pad. Het was al aardig warm en dan moest het nog middag worden. De hele week zou het dan ook rond de 30 graden zijn, maar dat is altijd nog beter dan de hele week regen!

Met andere woorden, andiamo! Laat de bochtjes maar komen, en die komen er, zodra we het dorp uitreden kondigden de eerste bochten zich al aan, vlak voor we via de Plöckenpass (met de fijne tunneltjes in de bochten) Italië binnen rijden moest Gerrit eerst nog even tanken. Vervolgens dus de Plöckenpass over. Via een stuk doorgaande weg ging het bij het plaatsje Sutrio de bochtige binnenwegen weer op. In westelijke richting ging het van links naar rechts over de Strada Provinciale 123. Bij het restaurant Baita Da Rico ging het anker uit om even een koffiestop te houden, goeie koffie en een mooie locatie met dito uitzicht over de omgeving, minpuntje was wel de enigszins aanwezige muziekdoos.

Eenmaal weer onderweg ging het via Ovaro de SR355 op waar we vervolgens een afslag voorbereiden die we hadden moeten nemen. Mathijs reed op dat moment voorop en bij de eerste mogelijkheid keerden we, alleen Gerrit, die achter Mathijs reed, stopte omdat hij op z'n navigatie zag dat we via het weggetje dat daar omhoogging ook op de route konden komen, maar Mathijs had dat niet in de gaten en reed terug naar de afslag. We besloten te wachten op hem met de verwachting dat hij wel weer terug zou komen, maarrr.... Mathijs kwam niet. Daarop ben ik naar de afslag gereden om te kijken of hij toevallig daar op ons stond te wachten, maar daar was hij dus niet, weer terug bij Gerrit en John besloten we naar de eerste beste kruising met de route te rijden in Villa Santina maar daar was ook geen Mathijs te bekennen, blijkbaar is hij doorgereden.

Net even voorbij de afslag waar de route weer het plaatsje uitgaat, zijn we gaan lunchen bij Pizzeria Luna Rossa, waar ze overheerlijke pizza's hebben. Tijdens de lunch besloten we ook om daar de route af te snijden en via de SS52 naar het eerstvolgende punt van de route te rijden in Ampezzo, bij een kruising aldaar moesten we rechtsaf de SP73 op maar gele borden gaven (weg)werkzaamheden aan en de weg was daarbij ook afgesloten.

Met op dat moment Gerrit als voorrijder sloegen we een paar km verderop de eerste beste weg in om weer op de route te komen, met in ons bandenspoor 2 Italiaanse Harley-rijders en een RS660 met vrouwelijke duo achterop, die waarschijnlijk om dezelfde reden die weg ook namen, de weg was zeer bochtig met een knap stijgingspercentage. We gingen met een lekker tempo omhoog en op een gegeven moment zagen de Harley-rijders kans mij in te halen, maar verder dan dat kwamen ze niet, als groepje reden we zo lekker verder, totdat de

RS660 blijkbaar vond dat het niet snel genoeg ging naar zijn zin of misschien wilde hij zich "bewijzen" voor z'n vrouwelijke duo en ons ging inhalen, wat hem maar met moeite lukte, ook gezien de capriolen die hij ervoor uithaalde, toen hij op een gegeven moment John en Gerrit wilde inhalen vlak voor/in een haarspeldbocht, kwam daar, oh verrassing, een tegenligger in de vorm van een auto de bocht door, die hem blijkbaar aardig heeft laten schrikken, want z'n "inhaalmanie" was daarna flink getemperd!

Enige km's verder kwamen we bij het Lago di Sauris en de SP73, waar we vanaf daar de route weer oppikten en weer een reeks lekkere bochten volgde, om een aantal km's verder even te stoppen. Op dat moment vertelde John dat het motormanagementlampje brandde van z'n Tuono. Dat betekende niet veel goeds aangezien dit al eerder was voorgekomen (en ook een Tuono V4 euvel schijnt te zijn). Toen hebben we, na wat mooie vergezichten foto's geschoten te hebben, maar besloten om de route af te kappen en de snelste weg naar het hotel terug te nemen (wat ook nog bijna 100km was), ook omdat het qua tijd niet meer ging lukken om de route af te maken.

Op zich geen straf, want ondanks dat je de snelste route terugneemt, krijg je ten alle tijde lekkere stuurwegen voorgeschoteld. Via de SS465 ging het in oostelijke richting door plaatsjes als Entrampo en Comeglians om bij Cercivento de brug over de rivier Torrente But te nemen, welke volledig opgedroogd was, zoals wel meer rivieren en meren in Italië door de aanhoudende droogte vanwege de hoge temperaturen aldaar.

Wat ook aardig aan het opdrogen was, was de brandstofvoorraad van John en yours truly, mijn reservelampje was een paar kilometer eerder begonnen met oplichten, maar die van John was al veel eerder bezig. Gelukkig was een tankstation niet ver weg en net over de brug kon de dorst van onze stalen rossen gelest worden, ook kon onze eigen lichamelijke vochtthuishouding weer even op peil gebracht worden. John gaf ook aan dat z'n Donder steeds slechter ging lopen, maar gelukkig kwamen we weer in de buurt van de grens, eerst nog de SS52 af met vlak voor de grensovergang de "fijne" haarspeldbochten met tunneltjes van de Plöckenpass, John was er intussen vandoor gegaan omdat er met z'n Tuono niet meer in lagere toeren te rijden was. Restte Gerrit en mijzelf enkel nog de B110 af te rijden richting het hotel, waar John uiteraard al was gearriveerd en Mathijs even later ook weer ten tonele verscheen en de rit dus helemaal in z'n uppie heeft uitgereden.

Ondanks dat we de route meermaals hebben afgesneden en John z'n motorpech (waar hijzelf een in verslag over schrijft), kan ik namens ons drieën wel zeggen dat we heerlijk hebben gereden in een mooie omgeving met meer dan genoeg bochtenwerk.

Bert en Diewerke bedankt voor het organiseren van deze geweldige week met dito verblijf en iedereen bedankt voor de gezelligheid!

Tot bij een volgend evenement!

Ciao, Servus,

Ferry (FerBa)

---

18 JULI RONDJE SLOVENIË 310 KM – DOOR JOS

Groepje: Harrie/Oscar/Dennis/Mathijs en Jos

Het leven van een motorrijder valt niet mee. Het wordt weer bijtjesdag vandaag, de voorspelling is 30 graden+. Dus vroeg vertrekken en op tijd aan het bier. We hadden afgesproken, er werd vandaag niet op de dames gezwaaid, maar in Rattendorf ging het al meteen mis. We werden door 5 meiden zo uitbundig begroet dat Dennis zich niet meer kon beheersen, waarna iedereen volgde. De tendens was gezet, maar het lachen zou ons snel vergaan.

Bij Kranjska Gora het Triglav nationale park in en de eerste beklimming begon, je moet hem eigenlijk op je bucketlist zetten. Wat een ellende, in elke hairpin hebben ze kinderkopjes gelegd, ...gegooid.

Hier en daar een springschans gebouwd, plaatselijk een rij vergeten, de pret kon niet op. Komt bij dat de campers en caravans ook nog constant in de weg rijden! Heel aparte ervaring kan ik je vertellen, het tractioncontrol heeft overuren gemaakt 😊

Boven op de pas ff een kort fotomoment c.q. sanitaire stop gehad en verder, want het was al behoorlijk warm.

Mocht je ooit op het idee komen om in de regen deze pas te doen, is niet aan te bevelen en al helemaal niet in de andere richting.

Aan de andere kant naar beneden dus, hier hebben ze keurig asfalt gelegd, geen probleem dus.

De route verloopt verder langs het riviertje de Soca waar i.v.m. de droogte erg weinig water stroomde.

Dit in tegenstelling van 2016 toen het een behoorlijk woeste rivier was.

Rond 13.00 uur een drankje gedaan onder een parasol waar de zon gewoon doorheen brandde

In opdracht van onze reisleader (Dennis) nog een 2^e drankje gedaan en maar weer opgestapt. De motoren hadden lekker in het zonnetje gestaan, dus de zadelverwarming deed zijn best.

Je verbrandde zowat je g.t 😊

Inmiddels was de dag toch al wat gevorderd en werd het erg warm, dus besloten zonder lunch door te rijden naar het hotel, waar de dag werd afgesloten met een heerlijke schnitzel en de nodige pilsjes.

Om 22.00 uur ging het licht uit, kapot moe door de inspanningen en de hitte, maar een week regen is het ook niet, dusssssss top vakantie gehad.

Grtsls en tot september
Jos (The Marshall)

18 JULI GERI'S MOTOSHOP TE LIENZ – DOOR JOHN

Dag 2 van de route "Rondje" Italië begon zo mooi. Via de Plockenpass naar Italië gereden om daar nog meer passen te rijden. Kort samengevat. De ochtend was top, de middag niet. De Tuono kreeg nl kuren. Motormanagement lampje ging aan en even later begon deze te stotteren in de lage toeren. In de hogere toeren ging het nog wel. Echter het verbruik liep op naar 1 op 8 en de vlammen en zwarte rook kwamen uit de uitlaat. Tijd om te stoppen.

Verderop in Lienz zit Geris Motorshop, een Aprilia dealer. Ik heb de motor daar op maandag gebracht en hij zou de motor uitlezen om te kijken of hij iets kon vinden. Ferry was zo attent geweest om mij deze dag te vergezellen.

Wij zijn naar de stad Lienz gegaan en zijn door de stad gaan wandelen en hebben een heerlijke koek en koffie bij een konditorei genuttigd. Vervolgens door het stadspark gewandeld evenwijdig aan de rivier de Drau. Dit is een gletserrivier. Watertemperatuur was 13 graden, de buitentemperatuur 33,5 graden! Het was heerlijk koel langs het water.

Op een gegeven moment krijg je honger, echter alle eetgelegenheden zaten vol! Er zijn er overigens maar een paar. De rest van de zaken zijn nl. bakkers en ijszaken. We zijn weer uitgekomen bij ons bakkertje waar wij eerder op de dag koffie hebben gedronken. Deze heeft heerlijke broodjes voor ons klaargemaakt.

Ferry en ik zijn vervolgens langs diverse supermarkten gereden om inkopen voor het thuisfront te doen. Denk aan de Mpreis, Spar, Lidl, etc. Bepakt en bezakt naar het hotel gereden.

Rond 16:30 uur naar Geris Motorshop gereden. De storing was verholpen en de software gereset. Mooi! Top service! De Tuono weer opgeladen en naar het hotel gereden. De volgende dag kwam in de loop van de dag het euvel weer terug.....zucht! De motor is niet mee te rijden. Ik heb vervolgens maar een Ducati Multistrada gehuurd....! Ik heb contact gelegd met mijn dealer en het PADS-rapport gemaaild. De oorzaak

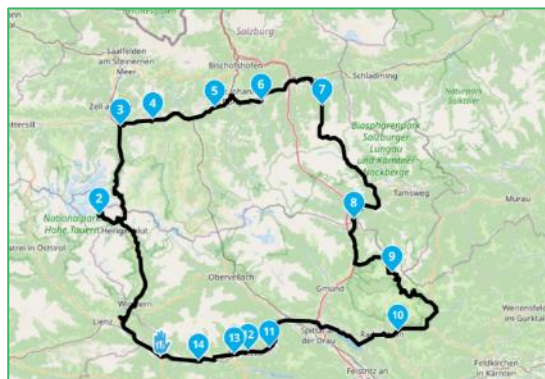

is wsch. gevonden, nl. een kapotte ontsteking van de voorste cilinders. Meteen een afspraak ingepland en volgende week breng ik de Tuono.

19 JULI RONDJE GROSSGLOCKNER-NOCKALMSTRASSE 385 KM – DOOR DIEWERKE

Door iedereen werd vandaag dit rondje gereden, verdeeld over 3 groepen (zodat de groepen niet te groot werden). De grossglockner stond als eerste op het programma en er werd afgesproken om bovenaan op elkaar te wachten. Zo konden we de groepsfoto maken. (zie bovenaan)

Na de groepsfoto vervolgde elk groepje zijn eigen weg weer. Harry, Jos, Bert en ik vertrokken als eerste van de groep om de route te vervolgen. Onderweg naar beneden was het ook tijd om effe een bakkie te doen. We vonden een leuk tentje om wat te drinken, waarbij Harry bijna zijn motor nog kon verkopen 😊

Onderaan de berg was het weer even gedaan met de bochtjes. Via de doorgaande weg richting Sankt Anton im Pongau, bij Radstadt naar rechts richting Mauterndorf om bij Kramsbrücke af te slaan naar links: de Nockalmstrasse. Ik heb deze pas al vaker gereden, maar wat is het hier toch mooi. Asphalt is op sommige plekken goed, op andere iets minder, maar de bochten zijn geweldig.

Natuurlijk ook hier bovenaan even een fotomomentje van het uitzicht en de Milka-koeien, en de grote marmot.

De weg werd vervolgd via de Millstättersee en Greifenburg.

Na meer dan 385 km (iets met verkeerd rijden, en nog eens verkeerd rijden, oh had ik al gezegd dat we verkeerd reden? (frustratie)) kwamen we rond 18.00 uur weer bij het hotel aan. Niet iedereen had vandaag de Nockalmstrasse gereden. De temperatuur kwam ook vandaag weer boven de 30 graden uit... maar iedereen was wel weer heelhuids bij het hotel met een glimlach op het gezicht.

Topdagje weer.

22 JULI

Gezien de vermoeiende 'rubberbutt' van donderdag en de geplande terugreis richting huis vandaag maar een soort van rustdag. De motor mag een dagje blijven slapen en we (John, Gerrit, Dennis, Ferry en ik) besluiten met om een slot in Lienz te bezoeken.

Dus met zijn vijven in de auto van John en richting Lienz. Na kort zoeken komen we daar aan, en blijkt dat we nog een kwartiertje moeten wachten alvorens het slot open gaat. Geen probleem, het weer is goed en er is een mooi parkje met vijver aanwezig dus we vermaken ons met kijken naar de eendjes en de vissen in de vijver.

Om 10 uur mogen we dan naar binnen, kaartjes gekocht (kunnen ze daar niet NOG inefficiënter werken???) en naar binnen. Geen idee wat we zouden aantreffen, maar ach we zijn van de straat.

Binnen bleek er een soort van expositie van, hoe zal ik het noemen, wat maatschappelijk kritische, maar op humoristische manier gebrachte afbeeldingen.

Verder nog wat uitleg over het slot zelf en een expositie van de skeletten van de aanwezige vleermuizen die ronddwalen in het slot (deze lieten zich uiteraard niet zijn in ons bijzijn).

Na het slot bezocht te hebben, zijn we in de slottuin nog wat gaan drinken. Vervolgens zijn we via de supermarkt teruggedreden naar het hotel. John en Ferry kochten nog wat proviand voor de terugreis. In het hotel aangekomen zijn zij gaan slapen. Ik ben samen met Mark, na beiden een bord spaghetti weggewerkt te hebben, even een stukje gaan wandelen, en heb wat zitten pootjebaden in de rivier onder de brug. Ik heb er nog koude voeten van.

Na een uurtje weer terug naar de hotelkamer, ik heb nog een uurtje liggen slapen en vervolgens zijn we richting diner gegaan. Mooie uitgebreide vleeschotel. Dat smaakte erg goed.

In de avond nog wat gedronken en afscheid van de huisgangers genomen. Uiteindelijk ook niet erg laat gemaakt. Ik wilde de volgende ochtend tenslotte vroeg vertrekken voor mijn eerste deel van de terugreis.

23 JULI DE TERUGREIS

Die verliep niet voor iedereen even vlekkeloos.

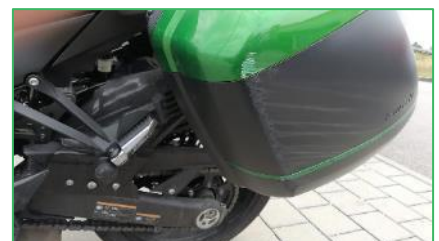
Mark was in eerste instantie een bout verloren van zijn middenbok. Met een spanbandje heeft hij dit euvel verholpen en is verder gereden. Helaas niet veel later kwam hij stil te staan. De accu spanning bleek te laag. Na 300 meter duwen kon hij wel veilig wachten op de ANWB en

vervolgens op Dennis die hem op kwam halen.

Ook Oscar had pech. In een mislukte keerpoging heeft hij zijn motor laten vallen. Gelukkig had alleen de motor schade en had Oscar zelf niets.

Gelukkig aan het eind van de dag was iedereen weer moe maar voldaan thuis. Wat een topvakantie!

SFEERIMPRESSIE

